Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2015–2016

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1176

Vragen van de leden **Van Nispen** en **Bashir** (SP) aan de Minister van Veiligheid en Justitie en Staatssecretaris van Financiën over *de weinig coulante houding van de Belastingdienst bij vermissingszaken* (ingezonden 20 november 2015).

Antwoord van Staatssecretaris **Wiebes** (Financiën) mede namens de Minister van Veiligheid en Justitie (ontvangen 18 januari 2016). Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2015–2016, nr. 874.

Vraag 1, 2, 3
Kunt u reageren op de uitzending over de problemen waar achterblijvers van vermiste personen tegenaan lopen?[1] Kunt u in uw reactie specifiek ingaan op het bericht dat de Belastingdienst lange tijd geen coulance heeft betracht bij de vermissing van de dochter van de familie Moons? Acht u deze handelwijze wenselijk? Kunt u uw antwoord toelichten?
Wat zijn de redenen geweest voor de Belastingdienst om in eerste instantie, ondanks herhaalde uitleg van de bewindvoerder van Danaë Moons over de situatie, toch een dwangbevel uit te brengen? Waarom is niet toen al rekening gehouden met haar vermissing?
Wat zijn de redenen geweest om uiteindelijk pas op 17 november 2015 tot intrekking van het dwangbevel over te gaan, terwijl het nooit verstuurd had mogen worden gezien de situatie? Waarom heeft dit zo lang geduurd?

Antwoord 1, 2, 3
In het geval van vermissing dient de Belastingdienst daarmee rekening te houden. De brief die de bewindvoerder aan de Belastingdienst heeft gestuurd, had ertoe moeten leiden alle lopende activiteiten onmiddellijk te blokkeren en in overleg met de bewindvoerder afwikkeling van lopende belastingaangelegenheden na te streven. Het is duidelijk dat dit in het onderhavige geval niet is gebeurd. Dat is betreurenswaardig. De intrekking van het dwangbevel is gevolgd op de brief van de bewindvoerder d.d. 25 oktober 2015.

[1] Zembla, woensdag 18 november 2015

ah-tk-20152016-1176
ISSN 0921 - 7398
’s-Gravenhage 2016

Vraag 4, 5
Heeft u tevens overleg gevoerd met de Belastingdienst over de problematiek met betrekking tot vermissingen? Wat was de uitkomst van dit gesprek? Indien u dit gesprek niet heeft gevoerd, gaat u dit alsnog doen en wat zal uw insteek zijn van dit overleg?
Kunt u uiteenzetten welk beleid de Belastingdienst op dit moment hanteert waar het gaat om vermissingen van belastingplichtigen? Wordt ook de Belastingdienst gehouden aan een soortgelijk model-protocol dat door het Verbond van Verzekeraars tot stand is gebracht voor de omgang met vermissing?[2] Zo nee, waarom niet? Op welke manier worden achterblijvers hierover geïnformeerd?

Antwoord 4, 5
Achterblijvers van vermiste personen kunnen sinds januari 2014 contact opnemen met Slachtofferhulp Nederland. Deze organisatie ondersteunt achterblijvers in psychologische, praktische en juridische zin. Vanuit de Belastingdienst is in het geval van vermissing het kantoor Den Haag aangewezen als centraal aanspreekpunt voor Slachtofferhulp Nederland. In overleg met Slachtofferhulp Nederland ontwikkelt de Belastingdienst thans een protocol voor wat betreft de te onderhouden contacten met achterblijvers van vermisten (zie ook het antwoord op de eerste vraag[3]. Daarnaast is het beleid van de Belastingdienst om op het moment dat hij op de hoogte wordt gesteld van een concrete vermissingszaak, lopende activiteiten te blokkeren en in overleg te treden met belanghebbenden over het vervolg. Een nader gesprek met de Belastingdienst was niet nodig om de Belastingdienst tot deze positie te bewegen.

Vraag 6
Wat is de stand van zaken van uw overleg met onder andere Slachtofferhulp Nederland en andere betrokken instanties over nadere afspraken met betrekking tot de door de instanties te betrachten coulance bij vermissing? Was hier ook de Belastingdienst bij betrokken? Zo nee, waarom niet en zal deze alsnog worden betrokken?
Heeft u al besloten in hoeverre het recent tot stand gekomen landelijke register van vermiste personen een rol kan spelen in de verhouding tussen instanties en achterblijvers? Zo nee, wanneer kunt u hier duidelijkheid over geven? Zo ja, welke rol ziet u weggelegd voor dit register?

Antwoord 6
Slachtofferhulp Nederland is in overleg met het Verbond van Verzekeraars, Zorginstituut Nederland, de Nederlandse Vereniging van Banken, de Pensioenfederatie, het Nederlands Genootschap van Burgemeesters, de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en de Belastingdienst. Het Verbond van Verzekeraars beschikte al over een protocol voor achterblijvers. De andere instanties, dus ook de Belastingdienst, hebben zonder uitzondering positief gereageerd op het verzoek van Slachtofferhulp Nederland om op achterblijvers toegesneden werkwijzen te ontwikkelen. Bij een deel van de instanties krijgt dat de vorm van een protocol, bij een deel de vorm van een contactpersoon voor Slachtofferhulp Nederland die actie kan ondernemen wanneer achterblijvers tegen problemen aanlopen.
Zoals de Minister van Veiligheid en Justitie in zijn antwoord op eerdere Kamervragen heeft aangegeven, is onderzocht of het recent tot stand gekomen centraal register vermiste personen gebruikt kan worden ten behoeve van de verhouding tussen instanties en achterblijvers.[4] Zijn conclusie is dat dat inderdaad het geval is. Daarom zal het mogelijk worden gemaakt dat aan achterblijvers een verklaring wordt verstrekt waarin staat dat de vermiste persoon in kwestie is opgenomen in het centraal register. Daarmee kunnen achterblijvers bij instanties aantonen dat de persoon over wie een melding van vermissing is gedaan bij de politie, nog steeds als vermist bij de politie geregistreerd staat. Deze verklaring ondersteunt de oorspronkelijke melding van vermissing en kan instanties faciliteren bij het

[2] 2015Z11520
[3] Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2014–2015, nr. 2872
[4] Kamerstukken II 2014/15, Aanhangsel van de Handelingen, nrs. 2461 en 2872.

betrachten van coulance. De Minister van Veiligheid en Justitie zal de daarvoor benodigde aanpassing van de regelgeving ter hand nemen.

Vraag 7
In hoeverre past de werkwijze van de Belastingdienst bij de nieuwe zaaksbehandeling in het bestuursrecht, waarbij zoveel mogelijk en in een zo vroeg mogelijk stadium wordt geprobeerd om partijen nader tot elkaar te laten komen? Deelt u de mening dat de Belastingdienst als overheidsinstantie in ieder geval in overleg dient te gaan met belanghebbenden, zoals bijvoorbeeld achterblijvers in vermissingszaken, over het probleem en de mogelijke oplossing(en) hiervoor? Zo nee, waarom niet?
Bent u bereid de Belastingdienst hierop aan te spreken en ervoor te zorgen dat achterblijvers na vermissing niet een dergelijk lange tijd op deze kille en zakelijke manier worden aangesproken en dat er begrip ontstaat voor de onmogelijkheid en onwenselijkheid om te voldoen aan de belastingplicht van de vermiste persoon? Hoe gaat u ervoor zorgen dat dit wordt opgelost en in de toekomst niet meer voor zal komen?

Antwoord 7
De Belastingdienst respecteert de nieuwe zaaksbehandeling in het bestuursrecht. Uitgangspunt is dat wanneer de Belastingdienst op de hoogte wordt gesteld van een concrete vermissingszaak, lopende activiteiten worden geblokkeerd en in overleg wordt getreden met belanghebbenden over het vervolg (zie het antwoord op de vragen 4 en 5). Met de implementatie van het in het antwoord op de vragen 4 en 5 bedoelde protocol, wordt mede beoogd een uniforme behandeling binnen de Belastingdienst te realiseren. Daarmee moet voorkomen worden dat achterblijvers na vermissing onnodig lange tijd aangesproken blijven worden.